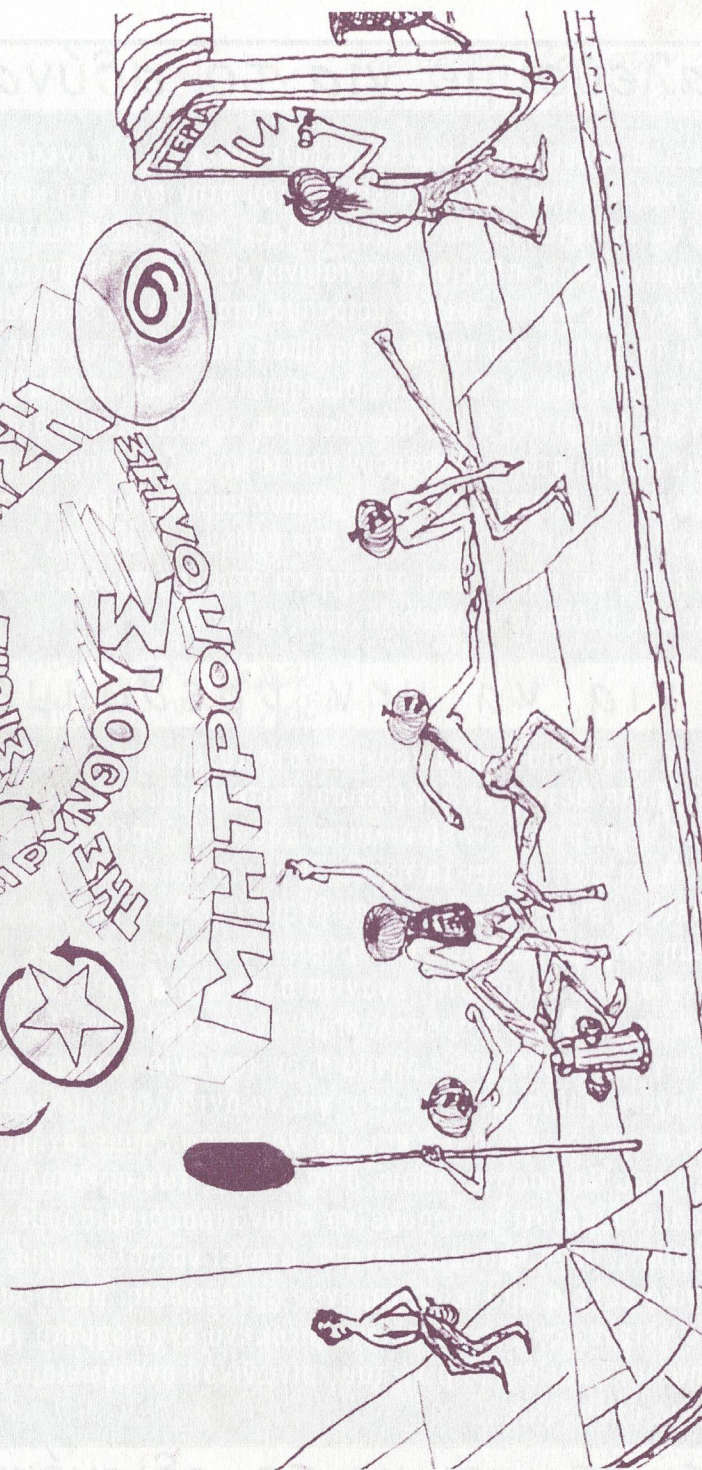

ΠΕΡΙΠΛΑ ΑΝΗΣΗ

ΕΙΣΙΟΝ

ΕΞΕΛΘΟΥΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

Οι δραπεταί είναι οι ίδιοι κώροι, εκτός από τους δικούς μας, που μπορούμε να προπαγανδίσουμε την "αλητεία" μας, γι' αυτό και πάντα θα έχουν σημάδια της ενεργητικότητας μας.

Παλεύουμε για το αδύνατο

Περνάει, μας κοιτάει, σκύβει το κεφάλι συνεχίζει... Έρχεται ο επόμενος, το παίρνει γυρνώντας το κεφάλι του στην αντίθετη κατεύθυνση, μάλλον θα το πετάξει... Αυτός χαμογελάει -ίσως μας θυμάται από την προηγούμενη φορά- πλησιάζει το παίρνει και φεύγει διαβάζοντάς το...

Είναι γεγονός ότι το πρωινό μοίρασμα στα σχολεία έχει και τη καλή αλλά και τη άσχημη του πλευρά. Άσχημο είναι, ότι οι περισσότεροι μαθητές σε ταυτίζουν με διανομέα διαφημιστικών και προσπαθούν να σε αποφύγουν διακριτικά ή μη, πάντως όσοι καταλαβαίνουν ότι δεν πρόκειται για διαφημιστικό, φλασάρουν που το μοιράζουμε πρωί-πρωί. Ακόμα χαιρόμαστε ιδιαίτερα όταν μας κάνουν παρατηρήσεις οι καθηγητές, ότι οι μαθητές αντί να προσέχουν στο μάθημα "χαζεύουν" το έντυπο. Θετικό είναι, ότι έπειτα από συνεχή και σταθερή παρουσία, αρχίζουμε με κάποιους μαθητές να γνωριζόμαστε καλύτερα.

για να μην βρεθούμε

Πάνω κάτω τα ίδια συμβαίνουν και στο τυχαίο μοίρασμα στο δρόμο. Πότε θετική αντιμετώπιση, πότε αδιάφορη, πότε αρνητική και πότε περιέργεια: Τι είναι αυτό; εσείς το βγάζετε; με ποιο τρόπο και τι είστε; και τα έξοδα; και για πιο λόγο; κλπ.κλπ.κλπ. Τι να πεις ... έντυπο δρόμου, που βγαίνει με δικά μας έξοδα, με την πολύτιμη βοήθεια κάποιων συντρόφων, με αρκετές ώρες μπροστά στον υπολογιστή, ενάντια στην κυρίαρχη σιωπή αλλά και στην φλυαρία και τις διαμεσολαβημένες σχέσεις των Μ.Μ.Ε., χωρίς τιμή για να προκαλέσουμε ρήγμα στην κοινωνία των χρηματικών συναλλαγών, μοίρασμα χέρι-χέρι για να ανταλλάζουμε καμιά κουβέντα στο δρόμο αλλά και για να τα σφίξουμε σχηματίζοντας γροθιές που θα προσγειωθούν στις μούρες των αφεντάδων μας, να αποδείξουμε ότι μπορούμε να επαναπροσδιορίσουμε αυτή την κατακερματισμένη καθημερινότητα, φτάνει να παλέψουμε συλλογικά μακριά από ιεραρχημένες οργανώσεις, μέσα από ομάδες γειτονιάς, από αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα (στέκια), καταλήψεις... και ότι το ριγκ του κοινωνικού ανταγωνισμού έχει χώρο για όλους μας...

αντιμέτωποι με το αδιανόητο...

2 χρόνια, 2 χρόνια 2 χρόνια 2 χρόνια 2 χρόνια 2 χρόνια Ε, και??

Την πρώτη μέρα στον στρατό
μου 'κοψαν τα μαλλιά μου,
την δεύτερη τον τσαμπουκά,
την τρίτη την μαγκιά μου.

Ει φρίκαρα τρελάθηκα,
έχασα το μυαλό μου
και φώναξαν τον λοχαγό
να δει το άτομό μου.

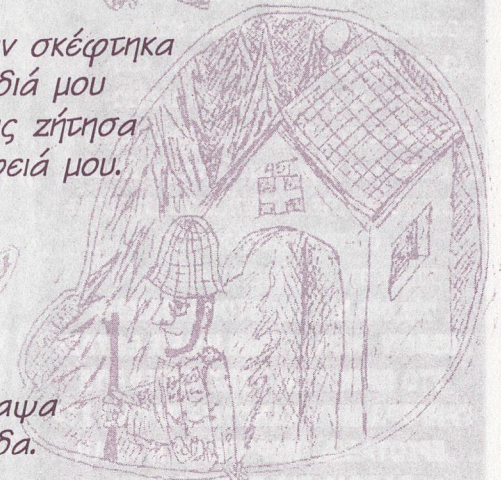
Τα μάτια μου γυαλίζουνε
και ήθελα να φύγω
και τα κακί τα έργα
τον φόνο να αποφύγω.

Αρρωστο με περάσανε
και στον γιατρό με πήγαν,
ψυχοπαθής το πόρισμα
την τρέλα μου σαν είδαν.

Μα τα πιστεύω της καρδιάς
και αυτά που έχω ζήσει
κανένας πούστης δεν μπορεί
να τα στρατολογήσει.

Γι' αυτό και εγώ δεν σκέφτηκα
άκουσα την καρδιά μου
τρελόχαρτο τους ζήτησα
να βρω την γιατρεία μου.

Σήκωσα το ανάστημα
κράτησα την ελπίδα,
στα αρχίδια μου τους έγγραψα
και αυτούς και την πατρίδα.

...φέρνω στο κεφάλι μου τα λόγια των παλαιότερων "Στα χρόνια μας οι από πάνω διαιρούσαν και βασιλευσαν: τότε μας χώριζαν σε ξένους και εγχώριους, τότε με τα τσιράκια και τους καλοθελητές και τότε με τα συνδικάτα. Εμείς τότε δουλεύαμε 8ωρο- όχι ότι γουστάραμε- έπειτα 10ωρο, μετά ο πόλεμος, μετά οι μέρες του χάους και τέλος η ειρήνη, με το 12ωρο."

Εγώ γεννήθηκα λίγο πριν την εποχή του χάους. Οι γονείς μου σκοτώθηκαν στον πόλεμο. Μεγάλωσα στο δρόμο και σε διάφορους συγγενείς. Ένα πράγμα που μου έχει μείνει είναι ότι **Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ**

ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΩΝ

ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, προπαγάνδιζε ότι αποδυναμωθήκαμε από τον πόλεμο και την περίοδο του χάους και θα χρειαστούμε πολύ δουλειά για την αναστήλωση του έθνους. Στην μνήμη μου έχουν αποτυπωθεί τα τελευταία χρόνια του χάους. Τότε στήναμε οδοφράγματα στους δρόμους και παίζαμε μπάλα πίσω από αυτά, κρυφτό στα κρατικά κτήρια και είμασταν συνεχώς στο τσαμπουκά με τα Σώματα για την Ανασύνταξη. Ωραία περνάγαμε τότε... (ελπίζω να μην έπιασε το σκεπτοραντάρ αυτήν την απαγορευμένη σκέψη).

**blp,blp,blp,blp STOP.Η TAXEIA
7854EW WORKTRAIN ΜΟΛΙΣ ΕΦΤΑΞΕ
ΣΤΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΑΤΕΒΕΙΤΕ
ΓΡΗΓΟΡΑ ΜΗΝ ΧΑΝΟΥΜΕ ΧΡΟΝΟ ΣΤΑ
ΕΡΓΟΤΑΞΙΑ. ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ Η ΑΛΛΗ
ΒΑΡΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ.**

Σηκωνόμαστε. Σκέφτομαι ότι δεν μου έχουν αφήσει χρόνο να σκέφτομαι.

Κατεβαίνουμε. Για πρώτη φορά παρατηρώ τους γύρω μου και τον εαυτό μου: πρόσωπα χλωμά και παγωμένα, άψυχα λόγια, αποξένωση, μαλθακότητα και ταπείνωση, σώματα βαριά σαν ανδρoειδή, σιωπηλά πονάμε και όμως υπομένουμε. Αντιλαμβάνομαι ότι οι περισσότεροι έχουμε χάσει την θέληση να θεμελιώσουμε την ζωή μας στην αυτοκυριαρχία μας και συν της άλλης είναι και τα κλαψουρίσματα ότι εμείς καλά είμαστε, φαντάσου να ψάχναμε τώρα για δουλειά, ενώ εδώ έχουμε σίγουρο μεροκάματο...

Σκατά ρε γαμώτο.

ΜΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΕΙΤΕ ΠΡΟΧΩΡΕΙΤΕ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ.

Είδα στους τοίχους μηνύματα για την Γενική Απεργία που παίζει εδώ και μια βδομάδα, ήνευ ότι εξαπλώνεται και ότι όλοι πρέπει να συμμετέχουμε. Δεν έχουν άδικο.

Καλύτερα νηστικός παρά υποταγμένος μια ζωή.

Στην τελική εκτός του ότι δεν έχω να χάσω τίποτα παρά μόνο τις αησιίδες μου, η θέση που μου ταιριάζει δεν είναι ανάμεσα στους ρουφιάνους και τους υποτελείς. Συνασπισμένα αφεντικά -κουφάδες- μόλις αποκτήσατε ακόμα έναν εχθρό...

Δεν επιθυμούμε την επίσκεψη φορέων του aids, ομοφυλόφιλων, βάρβαρων αλλόθρησκων φυλών, ναρκωμανών, πάνκηδων, μαλλιάδων, αζύριστων, κοριτσιών ελευθέρων νθών, κολασμένων, αντικαθεστωτικών κ.τ.λ.

Μας είναι ευπρόσδεκτοι μόνο: 15χρονα αγοράκια-κοριτσάκια, οικογενειάρχες, ευπατρίδες, εκπολιτισμένοι βάρβαροι, καθαρόαιμοι βορειοηπειρώτες, παχυλές αμοιβές συνεισφορές και δωρεές κ.ο.κ.

Παρακαλούμε μην μας ενοχλείτε. Φοβόμαστε και φερόμαστε εχθρικά σε καθετί διαφορετικό. Είμαστε **Ορθόδοξοι χριστιανοί.** Επιζητούμε να πεθάνουμε ήρεμα και μόνοι μας.

τα ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΑ ΓΛΕΝΤΙΑ σας τα ΚΥΒΕΡΝΑΕΙ η ΛΥΠΗ

ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΣΑΜΕ

Με όλες μας τις δυνάμεις,
για την μέρα που θα έρθει η Μεγάλη Γιορτή.
Ιδρώναμε αλλά δεν τα παρατούσαμε.
Κουραστήκαμε αλλά είχαμε πεισμώνει,
να δώσουμε πνοή και κίνηση σε οτιδήποτε
στατικό και "νεκρό" μέσα στην μητρόπολη.
Τα γλέντια θα γίνονται στους
δρόμους και στις πλατείες.
θα είναι αυθόρμητα, άγρια και αυθεντικά.

~~ΔΕΝ~~
~~ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΜΕ~~
~~ΝΑ ΣΑΝΙΖΟΥΜΕ~~
~~ΣΤΑ ΚΩΛΟΜΑΓΑΖΑ~~
~~ΣΑΣ,~~
~~ΣΤΙΣ ΦΙΕΣΤΕΣ ΣΑΣ~~
~~ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ~~
~~ΜΕ ΤΑ ΚΑΣΚΟΛ~~
~~ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΡΑΣ ΜΑΣ,~~
~~ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΣΑΣ,~~
~~ΜΕΣΑ ΣΕ ΣΤΟΛΕΣ,~~
~~ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΠΛΑ-~~
~~ΣΜΕΝΟΥΣ~~
~~ΧΩΡΟΥΣ ΣΑΣ,~~
~~ΣΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ~~

ΘΕΛΟΥΜΕ

Να βιώσουμε
όλες τις στιγμές
της υπάρξεώς ΜΑΣ ως
μοναδικές, ως τελευταίες.

είμαστε έτοιμοι
να ρισκάρουμε...

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΣΕ ΟΝΕΙΡΑ ΓΙΑ ΚΑΡΙΕΡΕΣ, ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ
ΚΗΠΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΕ ΓΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟ
ΓΝΩΣΤΟ ΣΑΣ ΘΡΑΣΟΣ. ΞΕΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΝΑ
ΜΕΝΟΥΜΕ ΜΟΝΙΜΑ ΑΝΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ
ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΤΑ "ΜΑΓΙΚΑ ΣΑΣ
ΦΙΑΤΡΑ" ΚΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΜΑΣ...
ΣΑΣ ΦΥΛΑΜΕ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΤΕΛΟΣ...

Είναι ξενέρωμα το
βράδυ: στο cafe,
στο cinema, στα
IN, στα OUT, στα
cool, στο κρεβάτι,
2,3,4...κορμιά
πλάι-πλάι σαν
κορμοί ξεραμένοι,
κοιμμένοι και το
πρωί
πάλι μια απ'
τα ίδια.

Τελικά η
μεγαλύτερη
συμφορά δεν
είναι να χάσεις
την ψυχή σου
(όπως ισχυρίζο-
νται οι χριστια-
νοί), αλλά την
υποψία ότι
οι καταστάσεις
δεν αλλάζουν.

Κουραστήκαμε να ακούμε τα ίδια και τα ίδια.
Ας δοκιμάσουμε να ξεπεράσουμε
την συνήθεια και το άλγος του βολέματος.
Ο καθένας μόνος του
και όλοι μαζί.

Ελπίζουμε (και προσπαθούμε) σε χρονικά διαστήματα
που το πνεύμα
θα βγάλει κραυγές από καιρό
συγκρατημένες.

ΝΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ...

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ: Την Πέμπτη 23 απρίλη εκατοντάδες πάνοπλοι μπάτσοι εισέβαλλαν στις 7 π.μ. στη VILLA BARBARA. Στη συνέχεια συνεργεία του δήμου θεσσαλονίκης άδειασαν το χώρο από τα προσωπικά ή μη αντικείμενα των κατοίκων και άρχισαν να ξυλώνουν τις πόρτες και τα παράθυρα καταρχήν και στη συνέχεια τη πρόσοψη του σπιτιού.

VILLA BARBARA Μια κατάληψη στέγης που είχε κλείσει πάνω από 4 χρόνια ζωής στη πλατεία του Κουλέ Καφέ στην Άνω Πόλη της θεσσαλονίκης. Θα πούνε κάποιοι "Τι μας νοιάζει ρε μάγκες για του Βούλγαρους; Επειδή ξανάγιναν μάγκες στο μπάσκετ παίζοντας με μισές ομάδες θα ασχολούμαστε με τη πάρτη τους;" Πολύ σωστή άποψη και επίκαιρη με αυτό το καινούριο λεξικό του Μπαμπινιώτη που πήγε να βάλει κάπως τα πράγματα στη θέση τους. Εν μέρει δηλαδή. Γιατί κάποιοι δεν έχουμε ξεχάσει εκείνο το περιβόητο τσιτάτο πριν 6-7 χρόνια "ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ ΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ" και υπογραφή ZARCO 7. Το ζήτημα πάντως δεν είναι να μπεις σίγουρα σ' ένα τέτοιο trip, γιατί απλούστατα αυτό το κόλπο είναι στα χέρια άλλων και κάνει τριγωνάκια. Κλειστά πράγματα πάντα, με ακμές Φάληρο, Καλογρέζα, θεσσαλονίκη. Το ζήτημα είναι για τα κόλπα που εξαρτούνται από τα δικά μας χέρια. Ένα τέτοιο κόλπο ήταν και η Villa Βαρβάρα. Στα 4 και πλέον χρόνια ζωής της έγραψε τη δικιά της ιστορία μέσα σε μια κοινωνία που το μόνο που της έχει απομείνει πια είναι να περιχαράκωνεται στους 4 τοίχους -καμιά φορά και παραπάνω- του σπιτιού της με σύμμαχο την 24άρα TRINITROM, να βρίζει και να κυνηγάει "παράξενους" και μετανάστες στο όνομα της προστασίας της ατομικής ιδιοκτησίας.

Τη Villa Βαρβάρα δεν την έκλεισαν μόνο οι μπάτσοι. Αυτό είναι δεδομένο. Την έκλεισε η ίδια η ελληνική κοινωνία. Μάλλον καλύτερα ο μικροαστισμός που διακατέχει την ελληνική κοινωνία. Αυτός ο σιχαμερός μικροαστισμός που κάνει το κόσμο να χαίρεται όταν βλέπει ένα τσούρμο νεαρών να καθαρίζει και να αναστυλώνει ένα εγκαταλελειμένο κτήριο, είναι και αυτός όμως που ωρύεται όταν βλέπει δεκάδες και εκατοντάδες ανθρώπων να του δίνουν ζωή. Γιατί ποτέ του δεν κατάλαβε το συλλογικό τρόπο ζωής, ποτέ του δεν έμαθε στον συλλογικό τρόπο σκέψης. Γιατί ποτέ του δεν θα νοιώσει πώς είναι να μαγειρεύεις, να καθαρίζεις, να ξεσκονίζεις μαζί με κάποιους άλλους. Δεν θα μάθει ποτέ πως είναι να ξυπνάς και να τρως πρωινό μαζί με τους συγκατοίκους σου, αλλά το κυριώτερο είναι ότι δεν θα μάθει ποτέ τι σημαίνει ειλικρινής αλληλοσεβασμός και το ότι ξέρεις πως κάποιοι θα είναι δίπλα σου στις χαρές και στις λύπες όχι από συγγενική υποχρέωση αλλά από αγάπη. Για αυτόν δεν είναι απλώς κάτι το ξένο -γιατί οτιδήποτε ξένο είναι ανοιχτό στη μάθηση- είναι εχθρικό και πρέπει να το πολεμήσει.

Την Villa Βαρβάρα δεν την έκλεισε η καταστολή του ελληνικού κράτους. Γιατί πολύ απλά το κράτος σίγουρα δεν φοβάται μερικές δεκάδες "νεαρών" που κοιμούνται σ' ένα πρώην εγκαταλελειμένο και μισογκρεμισμένο σπίτι. Δεν φοβάται μήπως ξαφνικά γεμίσει η Ελλάδα με καταλήψεις άδειων σπιτιών από άστεγους γιατί δεν υπάρχει ιδιαίτερα οξυμένο στεγαστικό πρόβλημα όπως σε άλλες χώρες της Δ. Ευρώπης (Γερμανία, Αγγλία, Ολλανδία κ.τ.λ.) όπου υπήρχε και υπάρχει μεγάλο κίνημα στεγαστικών καταλήψεων. Εδώ και αν υπάρχουν μερικές δεκάδες γνήσιων clocharde στην Αθήνα αυτούς τους έχει αναλάβει ο Αβραμόπουλος που ενόψει της ολυμπιάδας προσπαθεί να τους στοιβάξει σε τίποτα ξενοδοχεία της κακιάς ώρας ταϊζοντάς τους κιόλας μέσα σε κλειστά γυμναστήρια σαν να είναι κρατούμενοι. Η μικροαστική δόμηση της ελληνικής κοινωνίας το επιτρέπει αυτό. Οι νέοι δεν εγκαταλείπουν την οικογενειακή τους θαλωρή αν δεν πατήσουν τα -άντα ενώ αντίθετα σε άλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες οι νέοι φεύγουν από τα σπίτια τους σε σχετικά μικρή ηλικία γι αυτό και υπάρχει ιδιαίτερα οξυμένο στεγαστικό πρόβλημα.

Το ελληνικό κράτος λοιπόν, δεν φοβήθηκε ότι μπορεί μια κατάληψη στέγης να δημιουργήσει αυτό το μαζικό κίνημα που κάποια στιγμή θα το καταλήσει (το κράτος). Στη τελική οι καταλήψεις στέγης δεν είχαν ποτέ αυτή τη λογική και όσες την είχαν έκλεισαν πριν καλά καλά ανοίξουν. Για κάτι τέτοιους λόγους έπρεπε να κλείσει η Villa Βαρβάρα. Γιατί όταν ένα τσούρμο "νεαρών" καταρρίπτουν στη πράξη, με τις αμέτρητες εργατοώρες τους και με μερικές εκατοντάδες χιλιάδες δραχμών για υλικά, τον μύθο που μας έχουν επιβάλει οι μεγαλοεργολάβοι ότι χρειάζονται μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια αλλά και η στυγνή εκμετάλευση ντόπιων και ξένων εργατών για να "αναστηλωθεί αξιοπρεπώς" ένα κτήριο σαν τη Villa Βαρβάρα, τότε ναι υπάρχει πρόβλημα (αυτός μάλλον ήταν και ο λόγος που τα συνεργεία του δήμου κατέστρεφαν ότι έβρισκαν μπροστά τους γιατί πολύ απλά δεν ξέρουν τι σημαίνει να δημιουργείς κάτι σε συλλογική βάση χωρίς τις εντολές κάποιου καθοδηγητή και κυρίως με αγάπη). Όταν ένα τσούρμο "νεαρών" έχει φτιάξει ένα συνεργειάκι και προσπαθεί με τα μέσα που διαθέτει να επισκευάζει τα μηχανάκια που έχει τότε ναι υπάρχει πρόβλημα. Γιατί σε αυτή τη κοινωνία έχουμε μάθει να έχουμε συγκεκριμένους ρόλους. Τι δουλειά έχουν αυτά τα κωλόπαιδα να επισκευάζουν τα μηχανάκια τους και να το κάνουνε και πρόταγμα προς τη κοινωνία; Και όλοι αυτοί οι πάμφθινοι μηχανικοί που εκμεταλλεύονται τους πιτσιρικάδες βοηθούς τους με το πρόσχημα κιόλας ότι τους μαθαίνουν τέχνη, κλέφτες θα γίνουν; Όταν γίνονται βιντεοπροβολές ελεύθερες, για το καλοπροαίρετο πάντα κόσμο, τότε γιατί πρέπει οι διαφημίσεις να μας ψήνουν ότι κάθε σπίτι ή καλύτερα κάθε δωμάτιο πρέπει να έχει από ένα βίντεο;

Όταν αντίστοιχα για 15 και πλέον άτομα χρειάζονται μόνο ένα ψυγείο, μόνο ένα πλυντήριο, μόνο μία κουζίνα κ.ο.κ. τότε αυτομάτως δεν καταρρίπτεται άλλος ένας μεγάλος μύθος της καταναλωτικής κοινωνίας; Ο λόγος όμως που κυρίως ενοχλούσε η Villa Barβάρα ήταν το ότι αποτελούσε ένα χώρο συνεύρεσης και επικοινωνίας μέσα σε μια απρόσωπη πόλη.

Το πρόβλημα δεν ήταν η φθηνότερη μπίρα που διέθετε το καφενείο -στέκι- της αλλά το ότι μαζί με τη μπίρα που έπινες νταραβερίζουσαν με όλων των ειδών τις μούρλες που μπορείς να βρεις στη Θεσσαλονίκη. Αυτό είναι με λίγα λόγια το "Αντίσταση Στην Μιζέρια Της Καθημερινότητας" στη πράξη και όχι μόνο γραμμένο στους τοίχους της πόλης με σπρέι. Αυτά είναι τα πράγματα που φοβάται η ελληνική κοινωνία (και το κράτος). Γιατί δεν μπορούν μερικά κωλόπαιδα να τους τσακίζουν στη πράξη μέσα σε λίγο καιρό ότι αυτοί έχουν φτιάξει με κόπο όλα αυτά χρόνια.

Γι αυτό το λόγο έπρεπε να κλείσει η Villa Barβάρα. Αλλά κάνανε ένα πολύ μεγάλο λάθος αν νομίζουν ότι κλείνοντας ένα σπίτι κλείνουν και τα μυαλά μας. "Ντροπή" να νομίζουν ότι τα μυαλά μας σταματάνε να δουλεύουν τόσο εύκολα. Οι "Ζωντανοί" οργανισμοί δεν μένουν στάσιμοι, μετακινούνται ανάλογα με τους καιρούς και τις περιστάσεις, γι αυτό άλλωστε λέγονται και "Ζωντανοί" οργανισμοί.

Το ζήτημα λοιπόν μάγκες είναι όχι το αν έκλεισε η Villa Barβάρα αλλά το πόσες Barβάρες θα ανοίξουν από 'δω και πέρα για να συνεχίζουν να λένε κάποιοι "Πως βρέθηκαν εκεί αυτοί οι αλήτες".

Υ.Γ. Όσο για τους δημοσιογράφους που ασχολήθηκαν με το "θέμα" παραθέτοντάς το ως γεγονός σε μερικές σειρές, γνωστός ο ρόλος τους από παλιά. Η θέση τους ήταν και θα είναι πίσω από τους μπάτσους και καλά θα 'τανε γι αυτούς να παραμείνουν εκεί. Όσο για τους άλλους τους πιο "κοντινούς" μας (π.χ. Ιός) που με τα εκτενή τους αφιερώματα προσπαθούν να ζυγιάζουν τη πλάστιγκα είτε γιατί είναι θέμα πολιτικής του "μαγαζιού" που εξυπηρετούν είτε γιατί έχουν τύψεις συνείδησης και θέλουν να αισθάνονται και αυτοί ενεργοί μέσα στο "κόλπο" καλύτερα θα 'τανε να παραιτηθούν πρώτα και μετά να μιλάνε για τέτοιου είδους "κόλπα". Τέλος γι αυτούς που συνεχίζουν να συνδράμουν στο έργο των ρουφιάνων

(βλ. δημοσιογράφους) καταρχήν λυπόμαστε για τη κατάντια τους και κατόπιν δεότερον να ξέρουν ότι όσο συνεχίζουν να παίζουν σε διπλό παιχνίδι τόσο πιο πολύ θα απομακρύνονται από εμάς.

"Το Μάτι & το Χέρι" ή "Το Πάνω & το Κάτω"

Λόγω του ότι εγώ παίρνω πρώτα το ερέθισμα και το μετατρέπω σε εντολή προς εσένα, μπορεί να ερμηνευτεί ως εξουσία.

Νομίζεις... Εγώ κανονίζω τις πράξεις σου. Όσες κινήσεις γίνονται χωρίς εντολή, μόνο σπασμωδικές, μπορούν να χαρακτηριστούν.

Είσαι ένα όργανο.

Σιγά μην σε φοβηθώ ηλίθιο άκρο. Για μένα δεν είσαι τίποτε άλλο παρά αναλώσιμο υλικό. Αντικείμενο το οποίο χρησιμοποιώ κατά βούληση. Χωρίς εμένα δεν έχεις νόημα ύπαρξης.

Ηλίθιε ούτως ή άλλως δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς. Ξέρεις πως την ίδια αντιμετώπιση θα έχεις και απ' το αριστερό μάτι. Είσαι απλά ένας σκλάβος μου.

Μήν έχεις την ψευδαίσθηση ότι κάθε μου κίνηση είναι υπαγορευμένη από τον εγκέφαλο, είναι φορές που η φύση εξεγείρεται και δρά **αυτόνομα!**

Οι εξουσιαστές πάντα υποτιμούσαν την καταστροφική δύναμη των κατώτερων μελών, μέχρι την στιγμή της εξεγερσης, δηλαδή πολύ αργά για αυτούς.

Η αλλαζονεία σου σε έχει τυφλώσει. Δεν καταλαβαίνεις ότι η πραγματική δύναμη πηγάζει από τα κατώτερα μέλη. Εσύ απλώς καρπώνεσαι τον ιδρώτα μας.

Αν αυτά είναι τα τελευταία σου λόγια ετοιμάσου για μια έκπληξη...

ΕΥΠΗΝΗΣΑ!!!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

**το προστατευτικό και ζεστό
οικογενειακό περιβάλλον**

που από νωρίς μας φορτώνει:

άγχος, οράματα, ανασφάλεια, σχέδια,
ατομικισμό, προοπτικές, σκέψεις, φόβους.

Για την αυριανή επαγγελματική αποκατάσταση

Για μια χαμηλή ή υψηλή κοινωνική αναρρίκηση.

(δεν) Λυπούμαστε που

θα σας απογοητεύσουμε

(δεν) Σκοπεύουμε

να υποθηκεύσουμε την ζωή μας,

ώστε να μας καμαρώσετε αύριο,

επιτυχημένους γιάπηδες.

Κρατήστε τα όνειρά σας για την πάρτη σας.

(δεν) Μας ενδιαφέρει

η γυάλα και το μουσείο

της μονιμότητας, της ευημερίας

και των υψηλών αποδοχών.

Διαλέγουμε

να δουλεύουμε

όταν και όσα πρέπει.

Για επικοινωνία:

T.Θ 31068

T.K 10035.

Αθήνα

Περιπλάνηση
στους λαβύριν-
θους της

Μητρόπολης .

Τεύχος 9,

Ιούνης '98